

Bram Vermeulen, Een, Twee, Drie, Vier, Vijf, Zes

Ik ben die jongen die overal is
Die er altijd is en die niemand mist
Ik leen je geld en ik eet je eten
Maar je naam ben ik meteen vergeten

Van een maak ik twee
Maak ik twee keer zoveel mee
Van drie maak ik vier
Heb ik meer op die manier

Ik slaap hier en ik slaap daar
Ik heb mijn zaken voor elkaar
Ik ben niet goed, ik ben niet slecht
Je kunt altijd bij mij terecht

Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven
Gewoon een kwestie van overleven

Seks, geluk, geloof en liefde
Alles kun je vinden in je eigen geest
Zet je ontvanger op wat ik je kan geven
En het leven wordt een feest

Jij gaat voor, want er is er maar een
Doodgaan doe je toch alleen
Want nu of nooit en vroeg of laat
Weet je dat je toch de pijp uitgaat

Pak wat je pakken kan, en leef je rot
Tenslotte gaan we allemaal kapot

Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven
Gewoon een kwestie van overleven
Vijf, zes, zeven, acht, negen, tien
Wie niet weg is, is gezien

Pillen voor de slaap
Dan heb je ook geen dromen
Je bent er nooit geweest
Dus je zal er ook nooit komen

Geloof je niet in de toekomst
Heb je ook geen verleden
Met je benen op de grond
En je geest in het heden

Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven
Gewoon een kwestie van overleven
Vijf, zes, zeven, acht, negen, tien
Wie niet weg is, is gezien

Nooit iets doen en veel beloven
Trappen naar beneden en likken naar boven
Wat je niet krijgt, dat moet je pikken
Ieder voor zich en de rest kan stikken

Wie tevreden is, slaapt in
Ik speel alleen mee zolang ik win
Ik ben niemand, ik ben iedereen
Doodgaan doe je toch alleen